

spekulationsobjekt, og denne udvikling kunne hun ikke acceptere. Loven skulle helt ophæves, så de med de bredeste skuldre kom til at bære byrderne.

Efter 1. behandling påfulgte en langvarig og indgående udvalgsbehandling. Det fremgår af udvalgets betænkning, at man i udvalget har beklaget, at lovforslaget var så kompliceret, at det ville være vanskeligt for den almindelige skatteyder at overskue reglerne. For at afbøde virkningen heraf stillede finansministeren en række ændringsforslag, der tilsigtede tydeliggørelser, ligesom ministeren gav tilsagn om at ville overveje at lade udarbejde en vejledning til borgerne.

Betænkningen indeholder yderligere en lang række ændringsforslag, hvoraf de vigtigste er omtalt i det foregående. De fleste af ændringsforslagene var tiltrådt af hele udvalget. Den ovenfor omtalte ændring af den oprindelige bestemmelse om en vis tilbagevirkende kraft kunne dog ikke tiltrædes af *socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer* af udvalget. Dette *mindretal* kunne slet ikke tilslutte sig betragtningerne om, at de omhandlede bestemmelser havde en vis tilbagevirkende kraft, idet en sådan opfattelse efter mindretallets mening ville stille sig hindrende i vejen for andre rimelige ajourføringer af skattelovgivningen. I øvrigt støttede mindretallet sig til finansministerens bemærkninger om dette spørgsmål ved lovforslagets fremsættelse.

I en *mindretalsudtalelse* beklagede *de socialdemokratiske medlemmer* af udvalget, at man ikke i udvalget havde haft mulighed for drøftelse af spørgsmålet om en forenkling af fradragene med samtidig skattemæssig ligestilling. En sådan ligestilling kunne opnås ved, at fradragene blev givet i skatten med f. eks. 50 pct. af opsparings- eller præmiebeløbene.

Socialistisk folkepartis medlem af udvalget gav i sin *mindretalsudtalelse* udtryk for ønsket om en gennemgribende reform af hele det omhandlede fradragssområde, der i lovforslaget efter mindretallets mening var behandlet på en socialt uforvarselig måde. De statsstøttede private forsikringer burde indarbejdes i et kommende almindeligt alders- og invalidepensionssystem, og statsstøtten burde administreres af de pågældende forsikringsinstitutter som en fast procentdel af præmien. Mindretallet stillede i betænkningen ændringsforslag om, at en bestemmelse herom indføjedes i lovforslaget, men ved 2. behandling forkastedes ændringsforslaget med 84 stemmer mod 11. 48 medlemmer undlod at stemme.

Sammen med det socialdemokratiske mindretal stillede socialistisk folkepartis medlem af udvalget endvidere ændringsforslag om indføjeelse i lovforslaget af en paragraf, hvorefter adgangen til at tegne indekskontrakter skulle ophøre fra den 10. maj 1971. Dette ændringsforslag forkastedes ved 2. behandling med 84 stemmer mod 59.